

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. februara 2022. godine
Br.ref.:RK 1935/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI208/21

Podnosilac

Ramadan Dibrani

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Rev. br. 92/2020 od 7. maja 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ramadan Dibrani, sa prebivalištem u Podujevu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [Rev. br. 92/2020] Vrhovnog suda Kosova od 7. maja 2021. godine.
3. Podnosilac zahteva je gore navedenu presudu primio 29. juna 2021. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom podnosilac zahteva navodi povredu prava zagantovana članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2018 (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 19. novembra 2021. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 22. novembra 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 23. novembra 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i kopiju zahteva dostavio Vrhovnom sudu.
9. Dana 8. decembra 2021. godine, Sud je obavestio i Osnovni sud u Prištini o registraciji zahteva i tražio od njih da podnesu Sudu priznanicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
10. Dana 15. decembra 2021. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo Sudu traženu priznanicu.
11. Dana 20. januara 2022. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i većinom glasova je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Na osnovu spisa slučaja proizilazi da je podnosilac zahteva zaposlen u Energetskoj korporaciji Kosova (u daljem tekstu: EKK), na poziciji rukovodilac sektora industrijske bezbednosti, gde je 17. jula 2007. godine, nakon usvajanja

Organizacione šeme EKK-a, izvršni direktor Departmana za distribuciju imenovao podnosioca zahteva na poziciju menadžer Departmana za zaštitu na radu, industrijsku bezbednost i zaštitu od požara. Dalje proizilazi da podnosilac zahteva nije nadoknađen od strane EKK-a za razliku u platama između dve gore navedene pozicije.

13. Dana 14. oktobra 2009. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini protiv EKK-a, kojom je tražio nadoknadu razlike u platama za sporni period od 17. jula 2007. godine, tražeći i zakonsku kamatu.
14. Dana 23. februara 2016. godine, Osnovni sud je, presudom [C. br. 2320/09], usvojio u celini, kao osnovan, tužbeni zahtev podnosioca, obavezujući EKK da na osnovu finansijskog veštačenja nadoknadi podnosiocu zahteva iznos od 24.676,00 evra za sporni period od 17. jula 2007. godine do 25. oktobra 2015. godine sa zakonskom kamatom koju plaćaju banke za nenamenska sredstva, kao i administrativne troškove.
15. Neodređenog datuma, EKK je uložio žalbu Apelacionom sudu na gore navedenu presudu Osnovnog suda u Prištini, navodeći bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava.
16. Dana 28. maja 2019. godine, Apelacioni sud je, presudom [Ac. br. 2453/16], usvojio, kao osnovanu, žalbu EKK-a i preinačio gore navedenu presudu Osnovnog suda u Prištini. Apelacioni sud je u celini odbio, kao neosnovanu, tužbu podnosioca zahteva. Apelacioni sud je u obrazloženju svoje presude istakao da je prvostepeni sud u ovom slučaju primenio materijalno pravo, ali činjenično stanje ne odgovara tačno izvedenim dokazima.
17. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio reviziju Vrhovnom sudu protiv gore navedene presude Apelacionog suda, navodeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
18. Dana 7. maja 2021. godine, Vrhovni sud je, presudom [Rev. br. 92/2020], odbio, kao neosnovanu, reviziju koju je izjavio podnosilac zahteva, smatrajući da je presuda drugostepenog suda pravična i zakonita.

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim presudom povređena prava zagarantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 46. [Zaštita imovine] Ustava.
20. Podnosilac zahteva prvo navodi da su osporenim presudom, kao i presudom Apelacionog suda „*primenjene odredbe članova 10, 11. i 17. Zakona o radu koji nije bio na snazi u vreme nastanka spora, a primena navedenih odredaba je u direktnoj suprotnosti sa odredbama člana 96. Zakona o radu*”.

21. Podnosilac zahteva navodi da su redovni sudovi, primenjujući zakonske odredbe koje nisu na snazi, povredili ustavna načela da se „konkretno pravno pitanje rešava prema zakonskim odredbama na snazi”.
22. Podnosilac zahteva dalje dodaje da se u ovom slučaju radi o dva pravna stava prvostepenog suda i oba suda višeg stepena, koji su dijametralno suprotni.
23. Podnosilac zahteva na kraju navodi da je osporenom odlukom „povređeno načelo zaštite imovine sankcionisano odredbom člana 46. Ustava u vezi sa odredbom člana 24 stav 2, zato što se protiv podnosioca zahteva postupalo na osnovu diskriminacije, jer je kod istog poslodavca nadoknađen nižom platom nego njegove kolege za obavljanje identičnog posla, sa istim kvalifikacijama i istim radnim iskustvom“.
24. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da se njegov zahtev proglasi prihvatljivim i da se proglasi ništavom osporena odluka.

Prihvatljivost zahteva

25. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
26. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

26. Sud takođe ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47. Zakona [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48. Zakona
[Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori".

Član 49. Zakona
[Rokovi]

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...".

27. Sud se prvo poziva na datum podnošenja konačne odluke i datum podnošenja zahteva Sudu da bi ocenio da li je podnosilac zahteva podneo zahtev u propisanom roku od 4 (četiri) meseca.
28. S tim u vezi, Sud podseća da je konačna odluka u slučaju podnosioca zahteva presuda [Rev. br. 92/2020] Vrhovnog suda Kosova od 7. maja 2021. godine.
29. Na osnovu priznanice koju je Osnovni sud u Prištini u svom odgovoru od 15. decembra 2021. godine dostavio Sudu, poslednje navedeni primećuje da je podnosilac zahteva primio osporenu odluku 29. juna 2021. godine.
30. Shodno tome, Sud smatra da je podnosilac zahteva primio osporenu odluku 29. juna 2021. godine, dok je zahtev podneo Sudu 19. novembra 2021. godine, što znači da je zahtev podnosioca podnet van zakonskog propisanog roka.
31. Sud ponavlja da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost tako što će obezbediti da se slučajevi koji pokreću ustavna pitanja razmatrati u razumnom periodu i da se spreći da se organi i druge zainteresovane strane drže u stanju neizvesnosti u dužem vremenskom periodu (vidi, odluku ESLJP-a: *Olivier Gaillard protiv Francuske*, br. 47337/99 od 11. jula 2000. godine, vidi, odluku ESLJP-a: *Franz Hofstädter protiv Austrije* br. 25407/94 od 12. septembra 2000. godine).
32. Ovaj rok takođe omogućava potencijalnom podnosiocu zahteva da razmotri da li želi da podnese zahtev i, ako želi, da odluči o žalbama i kontretnim argumentima koje treba da pokrene (vidi, odluku ESLJP-a: *O'Loughlin i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 23274/04), i ujedno, olakšava utvrđivanje činjenica u ovom slučaju, zašto što će kasnije, svako pravično razmatranje pokrenutih pitanja postati problematično.
33. Ovo pravilo precizira vremenski rok za kontrolu od strane Suda i upozorava pojedince i državne organe o roku nakon kojeg takva kontrola nije moguća (vidi, odluke ESLJP-a: *Walker protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 34979/97 od 25.

januara 2000. godine, vidi, presudu ESLJP-a: *Sabri Güneş protiv Turske* od 29. juna 2012. godine, stav 40).

34. Stoga, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca nije podnet u zakonskom roku koji je propisan u članu 49. Zakona i pravilu 39 (1) (c) Poslovnika. Shodno tome, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca neprihvatljiv, zato što je zahtev podnosioca podnet nakon roka koji je propisan zakonom.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113. 7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, dana 20. januara 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Caka Nimani